

ANALİZ

Eczacılık, 165 yıldır bilimsel anlamda 1500 yıllık geçmişine sahip olan bir meslektir.

Yıllardır çeşitli iniş-çıkışlara rağmen, son zamanlarda bilimsel ve ekonomik anlamda iniş sürecine girmiştir. Dünyanın ve ülkemizin yaşadığı sorunlara koşut, etkilenmelerle zor dönemler geçirmiştir.

Asıl tehlike;

Dünyada yaşanan globalleşme süreci ile ülkemizde de siyasi yöneticilerin; sağlığı temel insan haklarından saymayarak zorunlu hizmet olmaktan çıkarmasıdır. Anayasada devletin tanımı açık ve nettir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti SOSYAL DEVLET'tir. Sosyal devletin temel görevi vatandaşlarının sağlığı, eğitimi ve sosyal güvencesini doğduğu günden itibaren parasız ve koşulsuz olarak karşılamaktır.

Siyasi yöneticilerin bu bakışı sonucu, sağlık hizmetlerinin (-dolayısıyla ilacın) bedelinin ödenmesinde yaşanan sorunlar eczanelerin ödemelerde ekonomik çıkmazlara girmesine neden olmuştur.

Populist politikalara malzeme olarak, eczacılık fakülteleri gereğinden fazla açılmış, gereğinden fazla kontenjanıyla öğrenci olarak fazla eczacı yetişmiştir. İstihdam fazlası eczacılar tercihlerini eczane eczacılığından yana koymuş; dengesiz dağılımla çok fazla eczane açılmasına neden olmuştur. Varolan pastanın çok kişi tarafından paylaşılması deontoloji bozukluğunu beraberinde getirmiştir.

Eczacılık eğitiminin güncelleştirilememesi sonucu, eczacı bilimsel anlamda yetişememiş sıradan bir tüccar gibi hastayı "müşteri" olarak algılamaya başlamıştır. Böyle bakış açıları ile sağlık hizmetleri alışveriş metası olmaktan öteye gidememiştir.

Hükümetlerin tutumu, dünyada gelişen bencillik trendi, çıkarıcı anlayış eczacıyı aynı çerçeveye içine almış ve yalnızlaştırmıştır ve mesleğe yabancılaştırılmıştır.

Hükümetlerin tutumu, dünyada gelişen bencillik trendi, çıkarıcı anlayış eczacıyı aynı çerçeveye içine almış ve yalnızlaştırmıştır ve mesleğe yabancılaştırılmıştır.

İlacın insan hayatındaki önemi, eczacının toplumsal saygınlığının göstergesidir. Kapitalist sistem içinde ilacın meta olarak değerlendirilmesi sadece "değişim değerine" indirgenmesi aslında küçük sermayedar olan eczacıyı ekonomik olarak çökertmiştir. Aldığı eğitim içinde işletme ve ekonomi bilgilerini alamamış, zaten az olan -veya olmayan- sermayesini koruyamamıştır.

Tüm bu olumsuz etkilerin üzerine ülkede krizin olması eczacıları iniş sürecine sürüklemiştir.

Ama eczacı 15-16 Ocak'ta birlikte ve bilinçle neler yapabileceğini ispatlamıştır. Bu potansiyel ile neler kazanacağımızı biraz düşünürsek bulacağız.

ÖNCE KENDİMİZE BAKALIM!

ÖNCE KENDİMİZE BAKALIM!

ECZACI OLARAK.....

Sorumluluğumuzu yerine getirebiliyor muyuz?.. Bilimsel olarak kendimizi geliştirebiliyor muyuz?.. Eknolojiyi hangi oranda biliyor ve kullanıyoruz?.. Ekonomik anlamda finansımız yeterli mi?.. Eczanemiz mekan olarak yeni eczacılık yapısını kapsayacak donanımda mı?..

Tüm bu sorulara EVET diyebiliyor muyuz? Varsayalım ki EVET.....

Yanımızdaki eczacı meslektaşımız mı, rakibimiz mi? Meslektaşlarımızla iletişimimiz nasıl? Sorunlarımızı birlikte çözebiliyor muyuz? Örgütümüze katkımız ne derecede? Sorunları, biz yaşamasak ta çözmek için emek harcıyor muyuz?

YILAN BİZİ SOKMADAN, YILANIN FARKINA VARIP ÖNÜNÜ KESMEK İÇİN BİRLİKTE ÇABA GÖSTERDİK Mİ?

Tüm bu sorulara da EVET diyorsak! Bu mesleği daha uzun yıllar yapacağız diyoruz. Buna birlikte karar vereceğiz.

Ecz. Bilge ÜSTEKİDAĞ

4. Bölge Adana Eczacı Odası
Yönetim Kurulu Üyesi

TARİHİ MUSTAFA RIFAT ECZANESİ YÜZ YIL SONRA AÇILDI

1902 yılında Adana'da Mustafa Rifat Bey tarafından açılan ilk Türk eczanesi Türk Eczacıları Birliği'nin çalışmalarıyla yüz yıl sonra 14 Haziran 2003'de yeniden hizmete açıldı.

1990'ların başında talihsiz bir yangın sonucu büyük hasar gören Mustafa Rifat Eczaanesi, Mustafa Rifat Bey'in oğulları Kasım ve Hüseyin Gülek tarafından Türk Eczacıları Birliği'ne hibe edildi. Son üç yıldır restorasyon çalışmaları sürdürülen müze-eczane 14 Haziran 2003 tarihinde yeniden yaşamaya başlayacak. Eczaanesinin aslına uygun olarak Yüksek Mimar Yılmaz Demir tarafından yapılan restorasyon projesi çok yönlü bir anlam ifade ediyor. Müze-eczane, her şeyden önce kültürel mirasımıza önemli bir katkı sağlayacak. Eczacılığın tarihsel gelişimini anlamak açısından da müze, insanlarımıza önemli bir olanak sunacak. Bunun yanında, Mustafa Rifat Eczaanesi Adana kentinin tarihi dokusunu koruma yönünde yapılan önemli eserlerden biri olacak. Pek çok restorasyon projesinden farklı olarak, eczaaneyi sadece müze değil, yaşayan bir müze haline getiren ise, binanın bir eczane olarak hizmet vermeye devam etmesi olacak. Böylece bölgedeki insanlara ilaç ve sağlık hizmeti de götürülecek.

Mustafa Rifat Eczaanesi, geçmişle gelecek arasında bir köprü olacak. Tarihten günümüze uzanan eczane, sadece seyredilmeyecek, sağlıklı nesiller yetişmesine katkıda da bulunacak. Başka bir tarih anlayışı, başka bir kent ve çevre dokusu, başka ve daha kaliteli bir yaşam için Mustafa Rifat Eczaanelerini çoğaltmak çabasına katılmanızı diliyoruz. Hepimizin yapacağı ufak şeylerin, yaşanabilir bir dünya ve yaşanabilir kentler için büyük adımlara aracı olacağını biliyoruz.

Yayına Hazırlayanlar:
Ecz. Ö. Mürsel YALBUZDAĞ
Ecz. Ahmet Han ALPMAN
 4. Bölge Adana Eczacı Odası
 Yayın Kurulu Üyeleri